

udvikles i skovene. Dette er nu indeholdt i lovforslagets § 15.

Da hverken juletræer eller energiskov danner højstammede træer indenfor et rimeligt tidsrum, idet de som led i dyrkningen afhugges forinden, er sådanne kulturer ikke tilladt i fredskov efter den gældende skovlov. Lovforslaget legaliserer dyrkning af juletræer, se § 15, stk. 2.

Ad stk. 3

Blandt de arealer, der er omfattet af bestemmelsens første led, kan f.eks. nævnes veje, brandbælter, skovplanteskoler og vildtagte.

Til § 5

Bestemmelsen er - bortset fra en mindre redaktionel ændring - enslydende med § 5 i forslag I.

Bestemmelsen er ny.

Der er eksempler på, at skov er ryddet, uden at det forinden er klarlagt, om der var tale om et fredskovspligtigt areal eller ej. Med reglen fastslås, at spørgsmålet om fredskovspligt skal være afklaret forinden.

Forslaget skal sammenholdes med § 24. Dette indebærer, at selv om ejeren godtgør, at skoven ikke er fredskovspligtig, må den ikke uden tilladelse overgå til anden anvendelse i 10 års-perioden efter et ejerskifte, jf. § 24.

Til § 6

Bestemmelsen er enslydende med § 6 i forslag I.

Den foreslåede fortrinsstilling for fredskovspligt i forhold til andre rettigheder er nødvendig til sikring mod, at fredskovspligten udslættes i tilfælde af tvangsauktion. En tilsvarende bestemmelse i den gældende lovs § 3 omfatter kun de fredskove, der fandtes ved lovens ikrafttræden. Derudover findes i lovens § 4, stk. 1, en bestemmelse, hvorefter pålæggelse af fredskovspligt ved deklaration forudsætter panthavernes samtykke.

Normalt kan pålæggelse af fredskovspligt ikke bringe pantesikkerheden i fare, men kravet om pant-haversamtykke medfører, at alle pantebreve i en ejendom skal forsynes med tinglyste respektpåtegninger, når der lægges fredskovspligt på et areal, f.eks. et vederlagsareal for ophævelse af fredskovspligt et andet sted. Den foreslåede bestemmelse vil forenkle administrationen.

Der findes tilsvarende bestemmelser i § 10 i lov om by- og landzoner (lovbekendtgørelse nr. 446 af 3. oktober 1985) og i § 10 i lov om råstoffer (lovbekendtgørelse nr. 617 af 24. september 1987).

Fredskovspligt er med denne regel ikke til hinder for ekspropriation. Ekspropriationen som sådan til-sidesætter dog heller ikke fredskovspligten.

Til § 7

Bestemmelsen er enslydende med § 7 i forslag I.

Ad Stk. 1

Forslaget træder i stedet for reglerne i den gældende lovs §§ 24 - 33 om fredskovskonstatering.

Forenklingen indebærer, at der administrativt kan træffes afgørelser om fredskovspligt uden iagttagelse af de komplicerede regler i den gældende lov om fremlægning, indvarsling m.m.

Da skovloven blev vedtaget i 1935, var det hensigten, at al fredskovspligt i løbet af ca. 50 år skulle fremgå af tingbogen. Skødepåtegningsordningen i den gældende lovs § 10, stk. 3, skulle medvirke hertil. Dette mål er dog ikke nået, selv om en betydelig del af fredskovene er noteret efter denne bestemmelse.

Efter en lovændring i 1949 blev den retskredsvisse fredskovskonstatering indledt for at fremskynde processen, men i midten af 1960'erne blev arbejdet indstillet, da det var for ressourcekrævende. Arbejdet var da afsluttet i kun ca. en tredjedel af landet ved udstedelse af bekendtgørelser om skødepåtegningsordningens bortfald i de pågældende retskredse, der iøvrigt ikke hører til de skovrigeste.

Forholdet er senere kompliceret af, at der i 1970'erne blev foretaget en del omlægninger af retskredsene, så det i dag kan kræve betydelige arkivstudier for at fastlægge, hvor ordningen gælder.

Den foreslåede bestemmelse lægger op til, at skovmyndighederne snarest får afsluttet gennemgang og notering af de fredskovspligtige arealer (det, der i den gældende lov omtales som fredskovskonstatering). Der sigtes mod en styrkelse af retssikkerheden på området, sådan at alle ved hjælp af tingbog eller matrikel kan gøre sig klart, om der på en given ejendom er tale om fredskovspligtige arealer eller ej.

En afgørelse af, at et areal er fredskovspligtigt, må naturligvis baseres på de kriterier, der er nævnt i § 3. Afgørelsen skal træffes af Skov- og Naturstyrelsen. Hvis ejeren anser afgørelsen for at være forkert - og evt. sidder inde med relevant materiale - kan der, som ved tilsvarende administrative afgørelser, klages til miljøministeren. I sidste ende kan sagen om nødvendigt indbringes for domstolene.

Ad Stk. 2

Bestemmelsen skal sammenholdes med den gældende lovs § 1, IV, men er i et vist omfang vidererækkende.

Forslaget har flere formål. Dels at undgå visse tvivlstilfælde, der kan optræde i forbindelse med afgrænsning af fredskovspligt i en skov, der indeholder skovstykker, som efter reglerne i § 3, stk. 1, ikke er fredskovspligtige. Dels at undgå forskellige naboge-